

Családtörténeti tevékenység

„Mesélnél nekem még egy családi történetet?” – kérdezte Vikolia.

Írta: Lucy Stevenson Ewell
(Igaz történet alapján)

Az eredeti történet Vanuatuban játszódott.

Vikolia elmosolyodott, miközben az ének utolsó szavait énekelte. Épp befejezték az éneklést az Elemiben. Itt volt az ideje az osztályokba menni.

Előtte azonban Taleo nővér felállt. „Szeretnék mesélni nektek egy közelgő elemis tevékenységről – mondta. – Szeretnék, ha mindegyikőtök tanulna a családjáról. Kérjétek meg a szüleiteket, hogy meséljenek nektek családi történeteket. A tevékenység

során aztán mindegyikőtök elmesélheti, amit megtudott.”

Amikor Vikolia hazaért az istentiszteletről, izgatott volt. Keresett egy nagy lapot, és kitette maga elé az asztalra. Már alig várta, hogy többet tudjon meg a családjáról!

Vikolia rajzolt egy családfát a papírra. Anya és Apa segített neki a nevek leírásában. Ezután képeket ragasztott a családtagjairól a lapra.

„A dédnagymamádnak is Vikolia volt a neve – mondta Anya. – Róla neveztünk el téged.”

„Azta!” – mondta Vikolia.

„Vikolia nagy mindenkit szeretett – mosolyodott el Anya. – Amikor a faluban másoknak elfogyott a tűzifája, Vikolia nagy a sajátjából adott nekik.”

Nagyon jó volt tanulni a családjáról! „Mesélnél nekem még egy családi történetet?” – kérdezte Vikolia.

„Apa mesélhet neked arról, amikor először ment el a templomba – mondta Anya. – Még csak 6 éves volt! A szüleivel egészen Új-Zélandig kellett utazniuk a templomba.”

Vikolia szeretett történeteket hallani a templomról. „Mesélnél róla, Apa!” – kérlelte az apukáját.

„Először is felszálltunk egy Új-Zélandra tartó gépre. Aztán buszra ültünk. Hosszú út volt. – Apa mutatott neki egy képet a templomról. – Végül bementem a szüleimmel. Egymáshoz pecsételtek

bennünket családként. Így aztán mi örökre együtt lehetünk.”

Ettől Vikolia melegséget érzett belül. Örült, hogy történeteket hallhatott a családjáról.

Végül eljött az elemis tevékenység reggele. Vikolia segített Anyának és Taleo nővérnek mindent előkészíteni a gyülekezeti házban.

Aztán izgalmas híreket hallottak. Templom fog épülni a szigetükön!

Vikolia nagyon boldog volt! Amikor elég idős lesz, hogy belépjen a templomba, már nem kell olyan messzire utaznia!

Aznap este Vikolia minden barátja ott volt az elemis tevékenységen. A gyerekek sorra elmondták, mit

tanultak a családjukról. Amikor Vikolia került sorra, feltartotta a családfájáról készült plakátját.

„Nagyon jó volt a családomról tanulni – mondta. – Megtudtam, hogy a dédnagymamámról neveztek el. És meséltek nekem arról is, amikor a családom először ment el a templomba. A templom segíthet a családunknak örökké együtt lenni.” A meleg érzés visszatért. „Annyira izgatott vagyok, hogy lesz egy templomunk itt Vanuatuban!”

Vikolia széles mosollyal az arcán ült vissza helyére. Hálás volt azért, hogy Jézushoz hasonlóbbá válhat. És hálás volt a templomért. Már alig várta, hogy egy nap majd belépjen. ●

ELEMIS TEVÉKENYSÉGEK

A heti istentisztelet során elmehetsz az Elemibe a többi gyerekekkel, akik az egyházközségedbe vagy gyülekezetedbe járnak. Néha a hét másik napjain is vannak elemis tevékenységek. Elmehetsz ezekre a tevékenységekre, hogy Jézusról tanulj és jól érezd magad másokkal!